VIDUS 15-1-8

කාන්තාවෝ බොහෝ විට ලිංගිකව පැතිරෙන රෝගවලට අහිංසකව ගොදුරු වෙති. ඔව්හු සිය සහකරුවන්ගේ ලිංගික හැසිරීම් ගැන නොදනිති. මෙම සහකරුවන්ගේ මාර්ගයෙන් මොවුන්ගේ ප්‍රජනිකයන්ට ප්‍රසවයට පෙර රෝගය බෝවීම 30% කින් හෝ ඊට අඩු ප්‍රමාණයකින් සිදු විය හැකිය.

සිව් හැවිරිදි මේරියන් නගර සහා රෝහලෙහි පසුවන ඒඩ්ස් රෝගයෙන් පෙළෙන රුමේනියානු දරුවන් 300 දෙනා අතුරින් එක් දරුවෙකි. රටෙහි ප්‍රධානතම වරාය පිහිටි නගරයෙහි ඒඩ්ස් රෝගය පැතිරීමෙන් මහත් විපතක් වනු ඇතැයි වෛද්‍යවරු බිය පළ කරති.

ප්‍රියානි ඒ. සොයිසා

අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්

ස්වාභාවික සම්පත් බලශක්ති හා විද්‍යා අධිකාරිය

කාන්තාවන්

කාන්තා සංවිධානයන්හි විශේෂ සැළකිල්ල යොමුව තිබෙන්නේ ග්‍රාමීය මෙන්ම නාගරික අංශයන්හි ප්‍රජාවන්ට අයත් කාන්තාවන් කෙරෙහිය. එහෙයින් මෙම සංවිධානවලට ඒඩ්ස් ප්‍රශ්නය පිළිබඳව සහෝදර කාන්තාවන්ගේ අවබෝධය වැඩිදියුණු කිරීමේ ව්‍යාපාරයෙහිදී ඉතාමත් යෝග්‍ය අන්දමින් ක්‍රියාශීලී විය හැකිය. මෙම අභිප්‍රායෙහි දී මේවාට කාන්තාවන්ගේ සාමූහික සහභාගිත්වය වර්ධනය කළ හැකි වේ.

ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් විසින් 1990 වසරේදී ජගත් ඒඩ්ස් දිනය වන දෙසැම්බර් මස 1 වන දිනය කාන්තාවන් සඳහාම වෙන් කරන්නට යෙදුනේ කාන්තාවන් කෙරෙහි යොමු වන උපායමාර්ගයක දී කාන්තාව මගින් ඉටු විය හැකි කාර්යභාරයෙහි ඉමහත් වැදගත්කම සළකාගෙනය.

කාන්තාවෝ බොහෝ විට ලිංගිකව පැතිරෙන රෝගවලට අහිංසකව ගොදුරු වෙති. ඔව්හු සිය සහකරුවන්ගේ ලිංගික හැසිරීම් ගැන නොදනිති. මෙම සහකරුවන්ගේ මාර්ගයෙන් මොවුන්ගේ ප්‍රජනිකයන්ට ප්‍රසවයට පෙර රෝගය බෝවීම 30% කින් හෝ ඊට අඩු ප්‍රමාණයකින් සිදු විය හැකිය. මෙවන් දරුවන්ගේ වැඩි කොටස ඔවුන්ගේ පස්වන විය එළඹීමට මත්තෙන් මිය යති.

රෝගයට ගොදුරු වූ කාන්තාවන්ම වුවද මිය යාමටත් එමගින් අනාථ පවුල් ඉතිරි වීමටත් අවකාශ ඇත.

බොහෝ විට වෛශ්‍යා ස්ත්‍රීහු (වෘත්තීයමය වශයෙන් ලිංගික අවශ්‍යතා සපුරන අය) තමා මුහුණ දෙන උපද්‍රවයන් ගැන දැන නොසිටිති. මෙවන් ස්ත්‍රීහු සැහෙන විශාල සංඛ්‍යාවක් මෙරට සිටිති. කොළඹ සිටින සංඛ්‍යාව 20000කට අධික විය හැකිය. මොවුන් මෙම රෝගයට ගොදුරු වීමටත් සිය ලිංගික

සහකරුවන්ට රෝගය බෝකරන මාර්ගයක් වීමටත් අවකාශ ඇත.

ඒඩ්ස් නමැති වඩා අනතුරුදායක තත්වය දක්වා වර්ධනය වන HIV වසංගතය පැතිරයාම දැනට බොහෝ දුරට සිදු වන්නේ විෂමලිංගිකවය. දැනට ලොව HIV වසංගතය ට ගොදුරුව සිටින මිලියන සංඛ්‍යාත රෝගීන්ගෙන් තුනෙන් එක් කොටසක් පමණ අයත් වන්නේ කාන්තා පක්ෂයටය.

ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධාන ගණන් බැලීම් අනුව ළදරුවන් 200000කට අධික සංඛ්‍යාවක් මෙම රෝගයට ගොදුරුව සිටින බව පෙනේ.

තවද, වසරක් පාසා අළුතින් කාන්තාවන් 200000ක සංඛ්‍යාවක් මෙම රෝගයට ගොදුරු වන බවට

(ii) යෝනි මාර්ගික සංසර්ගය – මෙය රෝගය බෝවන මුළු ප්‍රමාණයෙන් 60% කට ආසන්න ප්‍රමාණයක බෝවීම සඳහා බලපායි. පිරිමින් හා සසඳ බලන විට සංසර්ගය කරණකොටගෙන රෝගය බෝවීමේ අවකාශය කාන්තාවන් සම්බන්ධයෙන් වැඩිය. ගර්භාශ–ග්‍රීව රෝගයකින් පෙළෙන කාන්තාවන් සම්බන්ධයෙන් මෙම තත්වය වඩාත් උග්‍රය.

(iii) තමා ම ශරීරගත කර ගන්නා මත්ද්‍රව්‍ය පරිහරණය කරන්නන් මෙය ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපක්ෂටම පොදුය.

(iv) ප්‍රසවයට පෙර රෝගය බෝවීම මොවුන්ගෙන් අඩක් ගැහැණු ළමුන්ය.

(v) තායිලන්තයේ සහ ඉන්දියාවේ වෛශ්‍යා ස්ත්‍රීන් අතර රෝගය

ගර්භණී අවස්ථාවෙහි පසුවන මවගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය මගින් බෝවීමේ අවදානම පාලනය වන බව පෙනේ. ඇය ශායනික වශයෙන් නිරෝගීව සිටී නම් ඇති වන අවදානමට වඩා වැඩි අවදානමක් ඇය "ඒඩ්ස්" රෝගයට ගොදුරුව සිටී නම් ඇති වේ.

(ආ) HIV වසංගතයට නිත්‍ය වශයෙන් ගොදුරු වුවහොත් වයස අවුරුදු 5 පමණ වන විට වැඩි දෙනෙක් මිය යති.

(ii) මව්කිරි මගින් රෝගය බෝවීම තවත් අවදානමකි. මෑතක සිට මෙය ඉතා සුළු සංඛ්‍යාවක් සම්බන්ධයෙන් දක්නට ලැබේ. මෙය සිදුවන්නේ දරුවා බිහි කළ වහාම මවට රෝගබීජ සහිත ලේ දෙනු ලැබුවහොත්ය. (මවගේ ගර්භණීය කාලය

සහ ඒඩ්ස්

ද ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානය අනාවැකි පල කරයි. මින් අදහස් වන්නේ මුල් කාලයේදී රෝගයට ගොදුරු වූ කාන්තා සංඛ්‍යාව මීට වඩා අඩු බවයි. මේ අනුව පැහැදිළි වන්නේ ඉදිරි වර්ෂයන් හි දී කාන්තාවන් වැඩි සංඛ්‍යාවක් රෝගයෙන් පෙළෙනු ඇති බවයි.

කාන්තාවන් අවදනමට මුහුණ දෙමින් සිටීති

ඒ සඳහා විශේෂයෙන් පහත සඳහන් කරුණු බලපායි –

(i) ප්‍රසූතය තුළදී කිහිප වතාවක් ලේ දෙනු ලැබීමට භාජනය වීම

බෝවීම 30–40% සහ 15–20% යන ප්‍රමාණයන්ගෙන් සිදු වන බව පෙනේ.

(vi) බංග්ලාදේශයේ මත්ද්‍රව්‍ය පරිහරණය කරන්නන් අතර රෝගය බෝවී ඇති ප්‍රමාණය 1% සිට 50% දක්වා ඉහළ නැග තිබේ.

ළමයින් අවදානමට මුහුණ දෙමින් සිටීති

(i) (අ) ගර්භණී අවස්ථාවෙහි සිටින මවගෙන් බෝවීම 30% කින් හෝ ඊට අඩු ප්‍රමාණයකින් (වර්තමානයේ ලැබෙන සංඛ්‍යා අනුව මීට වඩා සතුටුදයක තත්වයක් පිළිබිඹු වේ) සිදුවේ.

තුළ දී ම වුවද මොවුන් රෝගබීජවලට ගොදුරුව සිටින්නට අවකාශ ඇත.)

(iii) ගැටවර අවදියේ ළමුන් සහ ඉබාගාතේ යන ළමුන්.

(iv) රක්තකාමිතාව, රක්තහීනතාව සහ ශ්වෙත–රක්ත රෝගය වැනි විවිධ රෝග සඳහා නිතිපතා රුධිර ප්‍රවේශනයන්ට භාජනය වන ළමුන්.

(v) ප්‍රතිශක්තිකරණයෙහි දී – එනම් විදුම් කටුවල ජීවානුහරණය ප්‍රමාණවත් අන්දමින් සිදුනොවී ඇති අවස්ථාවල දී (භාවිතයෙන් පසු ඉවතාලිය හැකි සිරින්ජ මේ සඳහා නිර්දේශිතය)

ඒඩ්ස් වයිරසයේ ධාරක සෛල ආක්‍රමණය සහ නව පරම්පරාවක ඒඩ්ස් සෛල බිහිවීම.

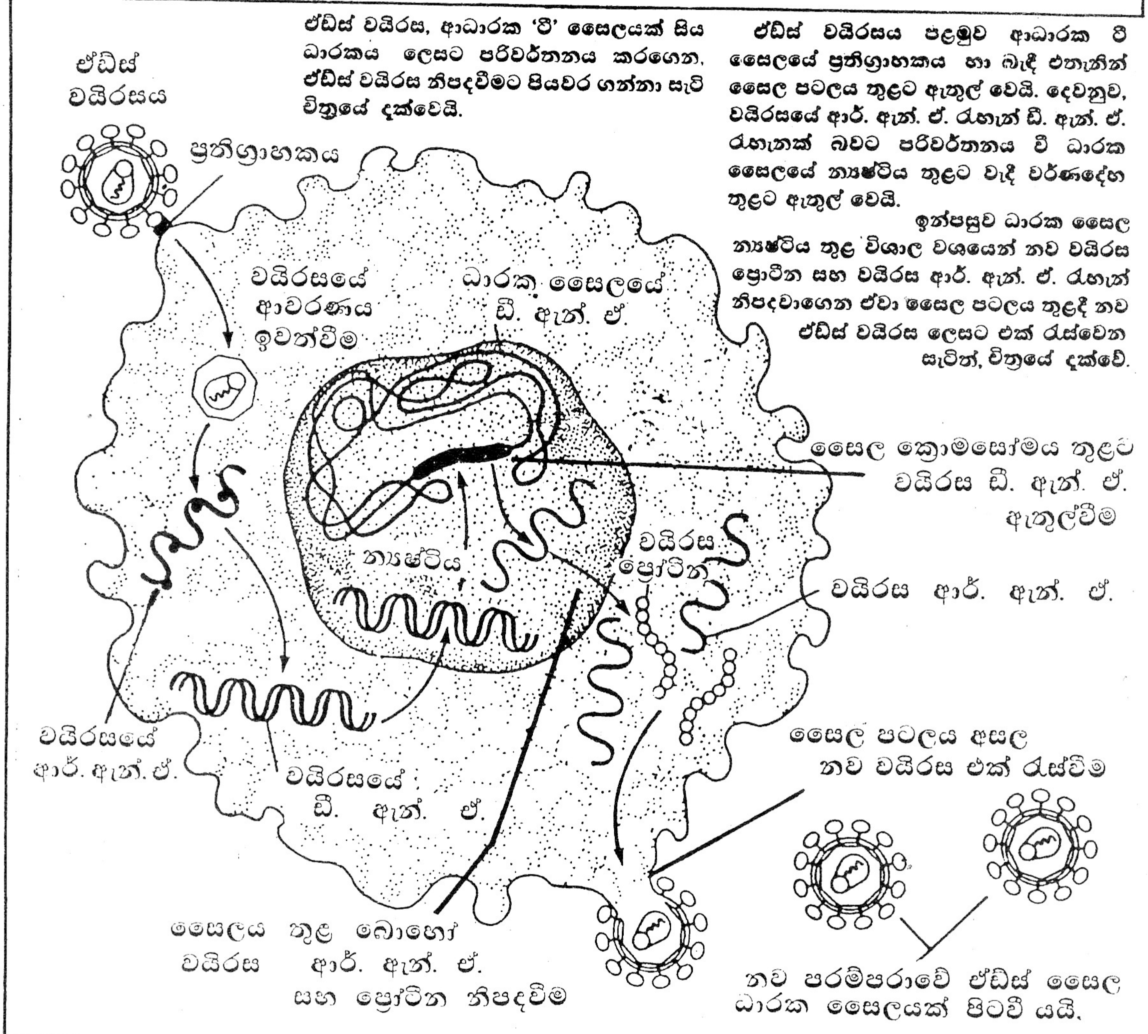

වසරක් පාසා අළුතින් කාන්තාවන් 200000ක සංඛ්‍යාවක් මෙම රෝගයට ගොදුරු වන බවට ද ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානය අනාවැකි පල කරයි. මින් අදහස් වන්නේ මුල් කාලයේදී රෝගයට ගොදුරු වූ කාන්තා සංඛ්‍යාව මීට වඩා අඩු බවයි. මේ අනුව පැහැදිලි වන්නේ ඉදිරි වර්‍ෂයන් හි දී කාන්තාවන් වැඩි සංඛ්‍යාවක් රෝගයෙන් පෙළෙනු ඇති බවයි.

ඒඩ්ස් රෝගයෙහි ආර්ථික හා සමාජික ප්‍රතිවිපාක හුවා දැක්විය යුතුය. දිළිඳුකම හා සමාජ පිළිගැනීමක් නොමැතිකම නිසා කාන්තාවන් මෙම රෝගයට ගොදුරු වීමේ අවකාශය වැඩිය. සිය ප්‍රසූතයෙහි දී වෙනස්කම්වලට පාත්‍ර වුවාවුත් සිය ගමෙහි දී සාමාජිකව හෙළා දකිනු ලැබුවාවුත් ශ්‍රී ලාංකික කාන්තාව මීට නිදසුනකි.

සියලුම කාන්තාවන් තුළ ඒඩ්ස් ගැන අවබෝධයක් තිබිය යුතු වන අතර සංචාරක ව්‍යාපාරවල නිරත කාන්තාවන් හා වෛශ්‍යා වෘත්තියෙහි යෙදෙන අය වැනි කොටස් පමණක් හේතු විරහිතව ඒ සඳහා සීමා නොකරගත යුතුය.

රුධිරය හෝ රුධිරය මුල් කරගත් නිෂ්පාදන කිසිවක් ශරීරගත කිරීම අනතුරුදායක බව කාන්තාවන් දත යුතුය. මෙවන් රුධිර ප්‍රවේශනයන්ට වැඩි වශයෙන්ම කාන්තාවන් පාත්‍ර වන්නේ රක්තහීනතාව සහ ප්‍රසව විද්‍යාත්මක පිළිවෙත් කරණකොටගෙනය. රෝහල්ගතව සිටීමක දී හෝ ප්‍රතිකාර අපේක්ෂිත අවස්ථාවකදී, එනම් විශේෂයෙන්ම දරු ප්‍රසූතයෙහි දී,

එවන් පිළිවෙත්වල සුරක්ෂිතතාව ගැන ප්‍රශ්න කිරීමේ අයිතිය සහ HIV වසංගතයෙන් ආරක්ෂා වීමේ අවශ්‍යතාව කාන්තාවන්ට තිබේ. ස්වයං–සුරක්ෂිතතාව සඳහා ඇති අවශ්‍යතාව පිළිබඳව මෙවන් අවබෝධයක් පොදු වශයෙන් තිබිය යුතුය.

අනුග්‍රහ දක්වන අයුරින් පරිසරයක් ගොඩනැගීම කෙරෙහි අවධානය යොමු විය යුතුය. රෝගයෙහි බර පවුලේ සාමාජිකයන් විසින් සම සමව දරාගත යුතුය. සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රජාව තුළ කාන්තාවගේ තත්වය දියුණු කළ යුතුව තිබේ. සමාජ පිළිගැනීමක් නොමැති කාන්තාවන් නරක පුද්ගලයන් ලෙස හෙළා නොදකින ලෙස වගබලා ගැනීමෙහි ලා රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන මගින් ප්‍රධාන මෙහෙයක් මෙහිදී ඉටු විය යුතුව ඇත. ලිංගිකතාව සහ ඒඩ්ස් කටයුතු පිළිබඳ සාකච්ඡාව කෙරෙහි බලපාන සංස්කෘතික අංගයක් ද ඇති බව සත්‍යයකි. රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන විසින් ස්වකීය කටයුතුවලදී මෙකී දුෂ්කරතාවයන්ගේ ස්වභාවය ගෙනහැර දැක්විය හැකි අතර පවුල් සංවිධාන කටයුතුවලදී සිය අතීත අත්දැකීම් උපයෝගී කරගත හැකිය.

අනාගතයේදී ඇතැම් කාන්තාවන්ට සිය සහකරුවන්ගේ ඕනෑ එපාකම් සපුරාලීමෙහි හා සිය පවුල් හදවඩා ගැනීමෙහි ආර්ථික බර ඉසිලීමට සිදු විය හැකිය.

සමස්තයක් වශයෙන් ගත්කල, කාන්තාවන්ට සිය තත්වය තහවුරු කර ගැනීම සඳහා ශක්තිමත් ආර්ථික පදනමක් තිබීම අවශ්‍ය වේ. මෙරට විවිධ කොටස් වලට අයත් කාන්තාවන්ගේ නෛතික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව විමසා බලා ඇති නමුදු ඒ සම්බන්ධ පිළියම් යොද ඇත්ද?

නව යොවුන් වියෙහි දී පිළිසිඳ ගැනීම්, ලිංගික අතවරවලට ගොදුරු

එහෙයින් කාන්තාවන් විසින් තමන්ගේ ම සෞඛ්‍යය කෙරෙහිත් තමා වෙනුවෙන් ඉටු වන සේවාවන් දියුණු කිරීම කෙරෙහිත් වඩාත් ඵලදායක ප්‍රවේශයක් ගත යුතු වේ. මෙම කාර්‍යයෙහිදී කාන්තාවන් වෙත, මෙකී මාතෘ හා ළමා සෞඛ්‍යය හා පවුල් සැලසුම් ක්ෂේත්‍රයට අදාළව වැඩිමනත් ශිල්පීය ආධාර හා පුහුණුවක් ලබා දීම අවශ්‍ය වේ.

වන ඉබාගාතේ යන විශාල සංඛ්‍යාවක ළමුන් පිළිබඳ ප්‍රශ්න විමසිය යුතුව ඇත. පාසැල් යන වියෙහි දී ම ලිංගික ජීවිතය ගවේෂණය කරන්නට පටන් ගන්නා විශාල සංඛ්‍යාවක ගැටවර අවදියෙහි පසුවන ළමුන් පිළිබඳව නොසළකා සිටිය නොහැකිය. වැඩිමහල් ළමුන් ඒඩ්ස් රෝගය ගැන අවබෝධයක් ලබා ගැනීම අවශ්‍ය වේ.

වැඩිමහල් පාසැල් ළමුන් සහ පාසැලින් අස් වී ඇති ළමුන් වෙත ඒඩ්ස් පිළිබඳ අවබෝධය ලබා දී මෙහි දී විවිධ ආගමික දෘෂ්ටිකෝණයන්ගෙන් පැන නගින ප්‍රශ්න සැළකිල්ලට ගනිමින් ඒවා විසඳලිය යුතුය.

පවුල් සහ අනාථයින් රැකබලා ගැනීමට මිත්තනියන් වැනි වැඩිහිටි කාන්තාවන් කැඳවනු ලැබිය හැකිය.

සෞඛ්‍ය ආයතනවල සම්පත් වෙත ළඟාවීමේ අවකාශය සැලකිල්ලට භාජනය කළ යුතුය. මෙය ඒඩ්ස් රෝගයට ගොදුරුව ඇති පුද්ගලයන් සහ HIV වසංගතය ඇති අය උපරිම අන්දමින් රැකබලා ගැනීම වැනි විවිධ අංශයන්ගෙන් සිදුවිය හැකිය. මෙවන් රැකබලා ගැනීම් කටයුතු සංවිධානයෙහි දී රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන වලට පෙරමුණ ගෙන ක්‍රියා කළ හැකිය.

සමාන බව සහ වෙනස් කොට සැලකීම ඇතුළු මෙකී ප්‍රශ්න බොහොමයක් සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන අනුග්‍රාහකයන් වශයෙන් කටයුතු කළ යුතුය.

තොරතුරු ලබාගත හැකි විය යුතුය. මාධ්‍ය විසින් සිය කාර්‍යභාරය වන අවබෝධය දියුණු කිරීමෙහි දී අකාරුණික ප්‍රචාරණයෙන් වැළකී සිටිය යුතුය. කාන්තා ජනමාධ්‍ය වේදීන්ට මෙහි දි වැදගත් මෙහෙයක් ඉටු කළ හැකි වේ.

කාන්තාවන් සඳහා වන පුහුණු වැඩ සටහන් වල නායකත්වය ගන්නේ කාන්තා සංවිධානය. පවුල් ජීවිතය පිළිබඳව දැනුවත් කිරීමෙහි දී අනුග්‍රාහිකත්වය උසුලන්නේ ද ඒවාය. මෙම සංවිධාන සම්ප්‍රදායික, සංස්කෘතික, චර්යාත්මක සහ අධ්‍යාත්මික සාරධර්ම පිළිබඳව අවබෝධයකින් යුක්ත විය යුතු නමුත් ඒවායේ කටයුතුවලට විෂය වන ප්‍රජාවටත් පොදු වශයෙන් මහජනතාවටත් තොරතුරු සපයා දීමෙහි දී ඇති වන උදාසීනත්වය දුරු කර ගැනීම සඳහා උපයෝගි කර ගත යුත්තේ මෙම අත්දැකීමය.

කාන්තා සෞඛ්‍යය, ආර්ථික හා සාමාජික තත්වය නගාසිටුවීමෙහි ලා දරනු ලබන ප්‍රයත්නයන් මධ්‍යයේ වුවද, සංවර්ධනයෙහි දී කාන්තා කාර්‍යභාරය පිළිබඳව 1989 දී පවත්වන ලද ජගත් සමීක්ෂණයෙහි වාර්තාවෙන් දැක්වෙන්නේ පොහොසත්ම රටවල පවා **"දිළිඳුකම කාන්තාවන්ටම යොමු වූවක්"** ලෙස හැඳින්වෙන මට්ටම දක්වා කාන්තාවන්ගේ දිළිඳුකම වැඩි වී ඇති බවයි.

එහෙයින් කාන්තාවන් විසින් තමන්ගේ ම සෞඛ්‍යය කෙරෙහිත් තමා වෙනුවෙන් ඉටු වන සේවාවන්

දියුණු කිරීම කෙරෙහිත් වඩාත් ඵලදයක ප්‍රවේශයක් ගත යුතු වේ. මෙහි කාර්‍යයෙහිදී කාන්තාවන් වෙත, මෙකී මාතෘ හා ළමා සෞඛ්‍යය හා පවුල් සැලසුම් ක්ෂේත්‍රයට අදාළව වැඩිමනත් ශිල්පීය ආධාර හා පුහුණුවක් ලබා දීම අවශ්‍ය වේ.

ග්‍රාමීය මට්ටමේ කාන්තා සංවිධාන, සෞඛ්‍ය කටයුතුවල නියැලි කාන්තාවන් සමග සම්බන්ධීකරණයක් පවත්වාගත යුතුව ඇති අතර මේ දෙකොටස එක්ව සෞඛ්‍ය සම්පත් උපයෝජනය වැඩිදියුණු කළ යුතු වේ.

නිතිපතා වැඩමුළු පැවැත්වීමේ මාර්ගයෙන් ඒඩ්ස් රෝගයෙන් කාන්තාවන්ට ඇති විය හැකි ප්‍රශ්න පිළිබඳව කාන්තාවන් දැනුවත් කළ යුතුය.

මෙම සංවිධාන විසින් රෝගය පැවතීම සහ මර්දනය පිළිබඳව තොරතුරු පතුරුවා හැරීමේ ක්‍රම සැළසුම් කළ හැකිය.

ජනමාධ්‍යය විසින් මාතෘ හා ළමා සෞඛ්‍යය හා පවුල් සැලසුම් පිළිබඳ උපදේශාත්මක වැඩ සටහන් ඇසුරින් ඒඩ්ස් පිළිබඳ තොරතුරු පතුරුවා හැරිය හැකිය.

විදුම්කටු භාවිතය සහ රුධිර ප්‍රවේශනය සම්බන්ධයෙන් සෞඛ්‍ය සේවාවන් තුළ ප්‍රවේසම් සහිත බව සහ ගුණාත්මක බව වර්ධනය කළ යුතුය.

කාන්තා සංවිධාන විසින් කාන්තා ප්‍රශ්න පිළිබඳව සාමුහිකත්වය සඳහා අනුබල දිය හැකිය. ප්‍රජා කටයුතු දිරි ගන්වා ඒඩ්ස් පිළිබඳ තත්ව විශ්ලේෂණයක් පැවැත්විය හැකිය. විශේෂයෙන් කාන්තාවන් වෙත යොමු වන මහජන අධ්‍යාපනය සහ උපදේශාත්මක සේවාවන් සඳහා අරමුදල් පිහිටුවීම දිරි ගැන්විය හැකිය.

ඒඩ්ස් වනාහි අළුතින් පැන නැගි සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්නයකි. කෙසේ වුවද එය ඇතැම් මහාද්වීපවල, කාන්තා වාර්ත්‍යතාව සඳහා ප්‍රධාන වශයෙන් බලපාන සාධකය බවට පත්ව ඇති මට්ටමකට බැරෑරුම් වී තිබේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ එය තවමත් ප්‍රමුඛ ප්‍රශ්නයක් බවට පත්ව නොමැත. එනමුත් HIV වසංගතය ලොව පුරා පැතිරී යාමට අවකාශ ඇති හෙයින් ශ්‍රී ලංකා වාසීන් වන අප කළ යුත්තේ එහි පැතිරීම මර්දනය කිරීමට ඇති අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ලබමින් තොරතුරු හා අධ්‍යාපනය පදනම් කර ගත් "කලින් ප්‍රවේසම් වීමේ" පිළිවෙතක් අනුගමනය කිරීමය.

මෙම තොරතුරු සහ අධ්‍යාපනය කාන්තාවන් ආරක්ෂා කර ගත යුතුය යන්න පිළිබඳව සියලුම කාන්තාවන් තුළ අවබෝධයක් ඇති කිරීම සඳහා වේ. කාන්තා සංවිධාන, එහෙයින්, සමාජ විද්‍යානුකූල ප්‍රවේශයක් ගොඩනගා ගැනීම සඳහා යුහුසුලු විය යුතුයි.

මෙම අධ්‍යාපනය මූලික වශයෙන් කාන්තා සංවිධාන සඳහා වේ. ඊ ළඟට එම සංවිධාන සමග එක්ව වැඩ කරන සියලු කාන්තාවන් සඳහා වේ. අවසාන වශයෙන් විශේෂ අවදනමකට මුහුණ දෙන අය සඳහා වේ.

විදුම්කටු භාවිතය සහ රුධිර ප්‍රවේශනය සම්බන්ධයෙන් සෞඛ්‍ය සේවාවන් තුළ ප්‍රවේසම් සහිත බව සහ ගුණාත්මක බව වර්ධනය කළ යුතුය.